

NICULINA MERCEANU

S-a născut în data de 3.06.1950 în localitatea Corabia, județul Olt. După absolvirea Liceului Teoretic Corabia, urmează, în perioada 1971-1974, Facultatea de Muzică (Pedagogie) din Timișoara, iar între 1979-1983 - Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București, secția muzică, compoziție muzicală, muzicologie, pedagogie.

Activează ca profesoară de muzică, președinte în juriile festivalurilor de folclor, profesoară de canto la Palatul Național al Copiilor, redactor, producător departamentul muzică - Tradiții și folclor TVR România, TVRM, FAVORIT TV, ETNO TV.

Este președintele fondator al societății culturale „LA NOI LA ROMÂNI” în Corabia, județul Olt.

Debutul poetic și-l face la revista de cultură „MILENIUL 3” din Craiova cu ciclul de poezii „POEME”.

În 2009 editează volumul de poeme „Melancolii de toamnă”.

DOR

Mi-e dor, de-ar fi să-mi fie dor
Și dorul mă încercă iar,
Mi-e dor de șoapta de izvor
Și merg cu doru-n buzunar.

Pe-alei cu tei, frunzișul, lin,
De dor, coboară la pământ.
Se-ascunde toamna-ntr-un suspin
Și hoața, n-o aud venind.

În pași de vals, prin păpuriș,
Se-ascunde dorul pe furiș.
Ia, fuși cumătră, ca veniși
Să-mi furi, oh, dorul, că-l treziși!

Și-apoi, zglobiu ca un copil,
Încearcă să mai zburde iar
Pe-alei cu tei, dar vai, tiptil,
Cumătra toamnă-l vede iar

Și iar se-arată după umăr
Cu haina-i lungă de satin.
Mai stai tu, toamnă stai puțin
Că dorul este încă tânăr!

Și-apoi, o să chem doru-acasă

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Și-o să-l închid ca pe un fum...
Degeaba vrei sărmană toamnă,
Să-mi fii tovarășă de drum!

Și ...poate-așa să am habar,
Căci doru-i câine credincios ...
Și el mă poartă vrând-nevrând,
Să merg cu Toamna-n buzunar!

CÂNTEC

Mi-am făcut din Doină - soră
Și-am lăsat frunza să cânte
Că ea știe nerostite
Dorurile să-mi asculte

Și-am făcut din Cântec - frate
Dându-i drumul prin poiene,
Furișându-se pe seară
Dragostea ca să mi-o cheme

Maica de m-a legănat,
La brâu dorul mi-a legat.
Strecurat prin gene lungi
Să alergi, să nu-l ajungi.
Furișat prin măracini,
Să-mi duc dorul prin străini!

PREA TÂRZIU

De-ar fi ca să mai fiu copil
Aș ști cuvintele să-ți tălmăcesc
Cu mintea de acum.
Dar ce păcat, că timpul trece și subtil
Se furișează ca un hoț
Și râde-n hohote de noi
Cum depănăm povești...

SCHIȚĂ DE PORTRET

Am creionat așa-ntr-o doară
Și m-am ales c-o schiță de portret
Când, stând pe prispa casei, într-o seară,
Descoperii în mine, un suflet de poet.

AMURG

Amurg al tinereții prea puțin trăite ,
Amurg al dragostei neîmplinite,
Amurg de zi, amurg de ceas, amurg....
Amurg al dorințelor, dacă au fost,

Amurg al viselor, dacă-și mai au rost,
Amurg al tău, amurg al meu, amurg...
Amurg al vieții, soarele-n amurg,
Amurg de toamnă și lumea e-n amurg,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Amurg adormitor și linistit, amurg

IUBITO...

*În memoria unui om
foarte drag sufletului meu!*

De când mă știu te-am așteptat,
Că existai, eu n-am sperat,
Cum arătai, nici n-am visat,
Însă credeam cu-adevărat!

Și tumultuos anii au trecut.
Am fost pe culmi și am căzut,
Am câștigat și am pierdut
Tu însă, nu ai apărut!

Și-ntr-un târziu, când de acum
Am obosit pe lungu-mi drum,
Neașteptat te-am întâlnit
Așa cum viața ne-a sortit!

Ce e de-atunci, nici n-am crezut
Trăiesc în viață alt început!
Sunt fericit, poate iubesc...
Și simt acum că iar trăiesc!

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*